

моли. — „Добре, — рекло човѣчето — ще чакамъ още три месеца. Не ми ли дадешъ и тогава детето си, то ще умре. Хубаво да знаешъ“.

Майката паднала на колѣне. — „Нека бжде твоето — съжалило се човѣчето. Ще ви подаря рожбата, ако само ми дадете всичкото си злато и всичкитѣ си скъпоценности.“

— А кой си ти и где да ги донесемъ? — запитала презъ сълзи царицата.

— Азъ съмъ Тънкопредко, — отговорило човѣчето. Дайте ги на беднитѣ. Тѣ ще ме намѣрятъ.

Мило било богатството на царя, но още помила му била рожбата. Единъ день той събралъ беднитѣ отъ цѣлото царство и братски имъ раздѣлилъ всичко, каквото ималъ.

Кака Лилка

КОКИЧЕНЦА

Що за чудо — посрѣдъ зима —
Студъ е, а цвѣтенца има!
Вижъ, кокиченцата бѣли
Рано, рано нацѣвтѣли
Съ шапки снѣжни,
Съ шийки нежни,
Скромни и свѣдливи
Колко сж красиви!
Снѣгъ навредъ — дълбока зима,
А цвѣтенца има, има!...

Д. Тенчевъ